POSTVERSAND
MÜNCHEN

B 21696 E

ÉLETÜNK

XLIX. évf. 10. szám (49. Jg. Nr. 10.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2017. október

A MISSZIÓ SZÍVE

Pünkösd ünnepén, június 4-én tették közzé Ferenc pápa missziós világnapi üzenetét 2017-re „A misszió a keresztény hit szívében” címmel. A missziós világnapot az idén október 22-én, vasárnap tartják világszerte. Ferenc pápa üzenete bevezetőjében Jézus Krisztusra, az első és legnagyobb evangelizálóra emlékeztetett, aki az Atya szeretetét hirdeti a Szentlélek erejében. A missziós világnap során a pápa azt a témát javasolja megfontolásra, hogy mit jelent a krisztusi küldetés a keresztény hit szívében. Segítő kérdésként ajánlja hozzá a következő témákat: Mi a misszió alapja? Mi a misszió szíve? Mik a misszió éltető szempontjai?

Az Egyház küldetése minden jóakaratú ember felé irányul, továbbadásra indító örömet hoz magával és új életet ajánl, a föltámadt Krisztus életét a Lélek által. Jézust követve Őbenne járunk, aki az Út, megtapasztalva az Igazságot, ami elvezet az Életre, ez pedig teljes életközösséget jelent az Atyával a Szentlélek erejében. Az Atya ugyanis gyermekeinek egzisztenciális átalakulását akarja.

Az Egyház nem vallásos ideológiát, és nem is egy magasztos etikát hirdet. Az Egyház misszióján keresztül maga Jézus Krisztus folytatja az evangelizálást, vagyis az Egyház képviseli a kairoszt, az üdvösség alkalmas idejét. Az igehirdetés által Jézus belép az időnkbe, kortársunkká válik, és aki befogadja őt hittel, az megtapasztalja a Feltámadott Lelkének átalakító erejét. A keresztény élet kezdetén nem egy etikai döntés vagy nagy eszme áll, hanem találkozás egy Személlyel, aki életet ad, új horizontot megnyitva hozzá – idézte a pápa XVI. Benedek Deus caritas est körlevelének híres gondolatát. Az Evangélium egy Személy, aki mindig felkínálja magát, hogy alázatos hittel elfogadva őt, részt vegyünk halála és feltámadása húsvéti misztériumában. Az Evangélium így a keresztségben az új élet forrása lesz, a bérmálásban megerősítő kenetté válik, míg az Eucharisztiában az új embert tápláló eledel.

Az Egyházán keresztül Krisztus tovább folytatja az irgalmas szamaritánus küldetését, bekötözi az emberiség vérző sebeit, megállás nélkül keresi tovább az elveszetteket. És hála Istennek, ehhez nem hiányoznak a nagyszerű tanúságtételek, amelyek közül a pápa két konkrét afrikai példát is megemlített.

Az Egyház küldetését a folyamatos kivonulás lelkisége élteti. Az állandó zarándoklásra ösztökél az Egyház küldetése az élet sokféle pusztaságain keresztül, megtapasztalva az igazság és igazságosság utáni éhet és szomjat. Az Egyház missziós küldetése bátorítja a folytonos száműzetés tapasztalatát, hogy megéreztesse a mindenségre kiéhezett emberrel a végső haza utáni vándorlást, mely a mennyek országának a „már most” és a „még nem” jellege közé van kifeszítve. A misszió soha nem öncélú, hanem Isten Országa közvetítésének alázatos eszköze, mely sebzetten és piszkosan ugyan, de mindig kész arra, hogy kilépjen az utcára.

(Folytatás a 2. oldalon)

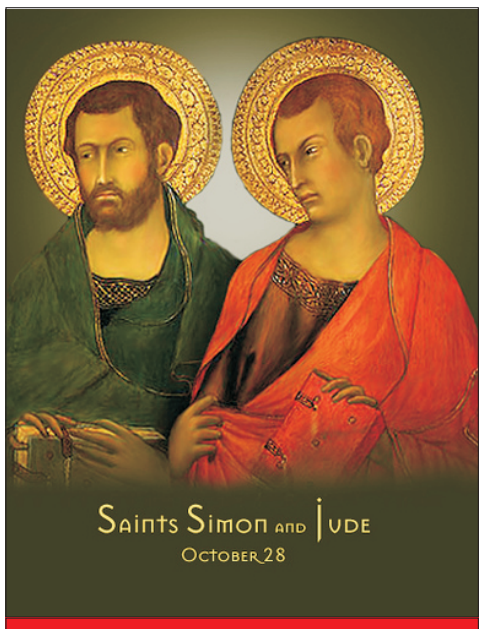

Szent Simon és Szent Júdás Tádé apostolok
Ünnepük: október 28.

Az Úr Jézus Krisztus tizenkét apostola közül Simonról és Júdás Tádéról tudjuk a legkevesebbet az újszövetségi Szentírásból.

Simon neve szerepel az apostolnévsorokban (Mk 3,18; Mt 10,4; Lk 6,15; ApCsel 1,13), de Márk és Máté azt mondja: a „Kananeus Simon”, Lukács pedig: a „Zelóta Simon”. Ebből a zelóta szóból arra következtethetünk, hogy Simon korábban a fanatikusan Róma-ellenes párthoz tartozott, melynek tagjai a véres merényletektől sem riadtak vissza, ha a rómaiak irtásáról volt szó. De ez a Simon nem azonos a Mk 6,3-ban és a Mt 13,55-ben említett Simonnal, aki az Úr Jézus rokona volt és később Jeruzsálem püspöke lett.

Lukács mindkét helyen „Judas Jacobi”-t említ, és nem dönthető el, hogy Jakab fiáról vagy testvéréről van-e szó. Márk Júdás Tádénak mondja, Máté szintén így nevezi, illetve vannak olyan Máté-kéziratok, amelyekben „Judas Lebbaeus”-ként szerepel (Mt 10,3).

Pusztán a szövegek alapján vitatható lenne, hogy azonos személyről van-e szó, de Origenész a Római levélhez írt kommentárjában azt a véleményt képviseli, hogy Judas Jacobi és Júdás Tádé vagy Judas Lebbaeus ugyanaz a személy. Az biztos, hogy Márk egy másik Júdásról beszél, amikor Jézus testvérét említi, akit szintén Júdásnak hívtak (6,3).

Szent Jánosnál azt olvassuk, hogy „Júdás, nem a karióti”, felteszi Jézusnak a kérdést: „Uram, hogy van az, hogy nekünk akarod kinyilatkoztatni magadat és nem a világnak?” (14,22). A válasz látszólag megkerüli a kérdést, de lényegében érinti a tanítványok hivatását és Jézushoz való kapcsolatát: „Aki szeret engem, az megtartja tanításomat, és Atyám is szeretni fogja. Hozzá megyünk, és benne fogunk lakni.”

Legendájuk szerint a Zelóta Simon Júdás Tádéval együtt úgy lett vértanú, hogy kettéfűrészelték őket. Ezért Simont fűrésszel szokták ábrázolni, a favágók tekintik a védőszentjüknek.

Ünnepüket a Jeromos-féle Martirológium október 28-ra teszi. Rómában a 9. századtól ünneplik őket.

(Szentek élete)

„MINDSZENTYT AZ ÉLRE!”

Egy furcsa amerikai ötlet 1956-ban

Az 1956-os forradalmárok – a Szabad Európa Rádió buzdítása nyomán – az Egyesült Államoktól vártak segítséget. Hogy ez mennyire hiábavaló volt, mi sem bizonyítja jobban: a Szovjetunió csak akkor kezdte meg hazánk lerohanását, amikor az USA kinyilvánította, hogy nem áll érdekében beavatkozni az eseményekbe. Mészáros István ismert Mindszenty-kutató *A Conti utcától Recskig* című kötetében érdekes adalékként olvashatjuk, hogy egyes amerikai körök (nyilván azok a politikusok és közéleti személyiségek, akiket a kormányukkal ellentétben nem hagyott hidegen hazánk sorsa) nem Nagy Imrét, hanem Mindszenty bíborost szerették volna az ország élén látni.

1956. október 23-án délután – robbanásig feszült légkörben – már fenyegető párt- és kormányellenes tömegmegmozdulásokra került sor Budapesten. Este 8 órakor Gerő Ernő, a Magyar Dolgozók Pártja (vagyis a kommunista párt) vezetője beszédet mondott a rádióban, és kemény fellépést helyezett kilátásba a felvonulók, tüntetők ellen. A rádió épülete előtt már fegyverek is eldördültek.

A kommunista párt vezetőségének 1956. október 23-án éjjel tartott ülése javaslata alapján az Elnöki Tanács Nagy Imrét nevezte ki miniszterelnöknek, aki október 24-én foglalta el hivatalát. Ugyanezen a napon kihirdették a statáriumot a felkelők ellen, s megjelentek a szovjet tankok a főváros utcáin, hogy részt vegyenek a „lázadás” felszámolásában.

A forradalom első hetében – október 23-tól 28-ig – a magyar kommunista pártvezetőség, Gerővel az élén, a felkelést erőszakkal akarta letörni; s katonaság bevetésével, a szovjet hadsereg közreműködésével igyekezett az ellenállást megsemmisíteni. A felkelőkre, valamint a szimpatizáló polgári lakosságra az egész országban embertelen kegyetlenséggel csaptak le a megszálló katonák. A vérontásba torkolló forradalom híre ezekben az októberi napokban bejárta a világot.

*

Ismert tény, hogy Nagy Imre mint miniszterelnök az 1956-os forradalom és szabadságharc idején nem élvezte az Egyesült Államok illetékes külügyi kormányzati szerveinek bizalmát: kommunista múltja miatt nem ismerték el a magyar forradalom meghatározó és megtestesítő hiteles legfőbb vezető személyiségének.

Az már kevésbé ismert, hogy az USA illetékeseinek figyelme éppen ezért terelődött e napokban Mindszenty bíborosra, fontos szerepet szánva neki a magyarországi események alakulásában. Ennek érdekében 1956. október 29-én nagyszabású hírpropagandát indítottak, hogy a forradalom vezéregyénisége a bíboros legyen. Sőt, október 31-én közölték a nyugati sajtóban az amerikai kormány tájékoztatási hivatala sajtófőnökének ezt kifejező nyilatkozatát is. Ezt november 1-jén Dulles külügyminiszter, sőt maga Eisenhower, az Egyesült Államok elnöke is megerősítette.

„Build up Mindszenty!” „Mindszentyt az élre!” – fogalmazták meg az amerikai politikusok és médiaszakemberek a jelszót. Minden tekintetben zavaros, ködös, komolytalan volt ez a Mindszentynek szánt új „imidzs”. Vajon a forradalom élén, a politikai élet élén, a nemzet élén miféle „világi”, „civil” posztot képzeltek el a bíboros számára?

(Folytatás a 4. oldalon)

MEGVALÓSULT ÁLOM

Ötven éve szentelték fel a római Szent István Házat

1967. augusztus 20-a vasárnapra esett, úgy, mint az idén. Ezen a napon gyűltek össze a világ emigráns magyarjainak képviselői Rómába, hogy részt vegyenek a Szent István zarándokház kápolnájának felszentelésén, illetve a ház megáldásán.

Szent István hozta létre az első zarándokházat magyarok részére a Szent Péter-bazilika közelében 1030 körül. Ez a zarándokház sok évszázadon keresztül volt otthona a Szent Péter sírjához zarándokló magyaroknak. 1776-ban bontották le, hogy a helyén felépülhessen a bazilika sekrestyéje. Az 1945-ben kinevezett Mindszenty József esztergomi hercegprímás álmodott arról, hogy létrehozza a lebontott zarándokház utódját.

Terjedelmes levelezés a tanúja annak, hogy milyen erőfeszítéseket tett 1945–1948 között azért, hogy újjáélesztheszte a zarándokházat. Letartóztatásáig ez nem járt eredménnyel, hiába állt mellé Montini érsek, a későbbi VI. Pál pápa. Az évek során a római emigráció vezetői, élükön Zágon Józseffel és Mester Istvánnal több kísérletet is tettek a zarándokház felépítésére. 1956-ra szerették volna felépíteni, Kapisztrán Szent János halálának 500. évfordulója alkalmából. A lelkes indulás az anyagi lehetőségek szűkösségén szenvedett csorbát. 1964-ben, a Vatikán és a magyar állam közötti tárgyalások alkalmával merült fel ismét, hogy az akkor a Pápai Magyar Intézetben lakó emigráns magyar papi közösség építsen magának egy központot, hogy az Intézetet átadhassa a Magyar Katolikus Püspöki Karnak.

(Folytatás a 7. oldalon)

A Szent István Ház Rómában

HITÜNK KÉRDÉSEI

A keresztény hit védelmezői (7.)

Cikksorozatunkat Szent Iréneusznak a szektákról szóló írásával folytatjuk. A folytonosság a szektáknál nem hasonlítható az Egyházban levő apostoli folytonossághoz. Ez azt jelenti, hogy az eretnekek nem kapcsolódnak a történelmi Jézushoz. Nem is hivatkozhatnak rá mint tanítójukra.

A II. század első felében a hagyomány és utódlás nem központi jelentőségű fogalmak a keresztény írásokban. A hagyomány és utódlás nem annyira a tanítás tartalmi továbbadását jelentették, hanem a tekintély beiktatását a közösségbe. A hagyományozás jelentősége elsősorban a tekintéllyel való felruházásban állt, a folytonosság megteremtésében a tekintélyek között.

Iréneusz szerint az igazi tudás birtokosai az apostolok voltak. Nekik a Szentlélek leszállásakor a tökéletes tudást (agnitio perfecta) átadta. Így mindegyikük egyformán ismerte Isten Evangéliumát. Megbízatásuk, hivataluk a Szentlélek működésének eredménye. A tudásbeli egyenlőséget és egyöntetűséget hangsúlyozza azért, hogy az eretnekek ne válogathassanak az apostolok között, egyiket tekintélyesebbnek tartva a másiknál, végül szembeállítva őket egymással. Ezután bemutatja annak az útnak az egyes állomásait, melyen a kinyilatkoztatás az ő korába elérkezett. A kinyilatkoztatás Mózesen, a prófétákon, Jézus Krisztuson, az apostolokon, az Egyházon át került a jelen birtokába. A kinyilatkoztatás történelmi útjának csúcspontja Jézus Krisztus.

Iréneusz önmagát is beállítja az utódlás láncolatába. Az egyházatya Polükarposz tanítványának tekinti magát, Polükarposz pedig János apostol tanítványa volt, sokakat ismert még azok közül, akik „látták az Urat". Polükarposz püspök volt, magas kort ért meg, alkalmas személynek bizonyult a folytonosság illusztrálására. Iréneusznál a folytonosság és utódlás Krisztus felé emelkedik, a csúcspont az apostolok és Jézus tekintélye. Az eretnekeknél fordítva, a múlt jelentéktelen, a legújabb eretnek tanító személye a legjelentősebb.

A tökéletes hagyomány eszméje elfogadott volt a késő ókorban, nem szorult bizonyításra. Ez előnyös volt Iréneusz számára az eretnekekkel szemben. Az egyházatya olyan történelmi pontig tudott visszavezetni mindent, ami az Egyházban volt, ameddig az eretnekek történelmileg nem tudtak visszamenni. Nem is tudták igazolni magukat Jézussal és apostolaival. Iréneusz történelmi érveléssel valósította meg az Egyház önértelmezését. A Krisztusban adott kinyilatkoztatás adja a végső meghatározottságát, ezért tökéletes már a kezdetben.

Kora Egyházát Iréneusz nem tekintette a tökéletesek közösségének. A tökéletesek egyháza kifejezést az eretnekek tartották fenn maguknak. Az eretnekek nemzedéke mindig újabb és újabb tanításból él, mert a tanok elöregednek közösségeikben. Iréneusz a katolikus Egyházat örökifjú, szűzi vonásokkal ábrázolja. E vonásokat a változatlan igazságtól kapta. Az apostoliság biztosítja a katolikus Egyház tekintélyét, Isten Lelke tartja fenn benne a hitet. A Szentlélek az Egyházban az Istenhez való felemelkedés eszköze, ugyanakkor az Egyházra bízott kegyelem: A Szentlélek nemcsak az Evangélium hirdetőjét világosítja meg, hanem befogadóját is, hogy megértse. A Szentlélek működését Iréneusz az Egyház minden tagjára kiterjeszti: az apostolokat és tanítványokat tényleg a Szentlélek tette tökéletessé, az Egyházban mindenki a Szentlélek által „lát, hall, beszél". A Szentlélek működését az emberben az Egyházhoz tartozás biztosítja. A Lélek ajándékainak birtoklása így sokkal mindennapibb, szokványosabb, mint a gnosztikus tanításban, de igényesebb és gazdagabb is. A karizmák az üdvözítő Isten olyan adományai, melyeket mindenki megkaphat. A Szentlélek működésének igazi tere az Egyház. Ebből következik, hogy nem az Egyháznak kell az eretnekek iskolájába járni, hanem fordítva.

Az egyházatya szerint az eretnekek tanítása az üdvösségről nem isteni kinyilatkoztatás, hanem emberi kitalálás. Amit az eretnekek tudásnak neveznek, az valójában tudatlanság. Az eretnekség vonzerejét a tudományos mázzal bevont tan biztosította. Szerintük aki a tant megismerte, az üdvözül. Az eretnek mennyben öröktől fogva elrendelt üdvösségének merev tétele minden tanrendszerben alapvető volt.

Iréneusz tiltakozik az ilyen tudás igaz tudásként való feltüntetése ellen. Az üdvösség Evangéliumát az egyházi tanítás tartalmazza. Az igazi tudás nem lehet más, mint annak az üdvösségnek az ismerete, melyre mindenki eljuthat. Az üdvözítő tudás Istentől ered, de az emberhez méretezett ismeret. Nemcsak azt tudjuk róla, hogy Istentől származik, de azt az utat és módot is ismerjük, melyen eljutott hozzánk. Krisztus adta tanítványainak a tudást, azaz misztériumainak ismeretét. Mivel Istent csak Isten közvetítésével lehet megismerni, mivel a teremtett világban nem találni hozzá arányos kifejezőeszközt, ezért Isten tulajdon Igéje által tanította az embereket. Ebben az értelemben az ószövetségi próféták is az igazi tudás birtokosai közé számítanak, mert őket Isten felvilágosította már előzőleg az üdvrendről. Ugyanígy igazi tudás birtokosai az Egyház tagjai, akik az apostoli és egyházi tanítás részesei. Isten megnyilatkozása az egész teremtést és történelmet áthatotta. Szava által kinyilatkoztatta magát kezdettől fogva, legmagasabb rendű megnyilatkozása azonban a Fiú által történt, akiben emberi szóban nyilatkozott meg Isten Igéje. A Fiú nélkül lehetetlen eljutni az Atya ismeretére, ezért az igazi istenismeret alapja az üdvtörténetben, a Fiú megtestesülésében van.

Isten egyetemes üdvözítő akaratával szemben hiábavalónak bizonyul az eretnek kiválasztottság és a keveseknek fenntartott üdvösség eszméje, mert Isten előtt minden ember egyenlő.

A megtestesülés az egész megelőző üdvtörténet összefoglalását jelenti. Az Ige megtestesülése összeköti a kezdetet és a véget, az emberré válás által Isten mindkét szövetség Urának bizonyult. Jézus Krisztus földi élete az egész megelőző üdvtörténet tükre, összefoglalása, folytatódik és beteljesedik benne az ószövetségi üdvtörténet. Ami addig a bűn miatt az átok, büntetés története volt, az immár az áldás és kegyelem története. Éppen ezért a megtestesülés újrakezdést is jelent. Az Ige megtestesülése folytatása az ószövetségi üdvrendnek, amennyiben azonban Ádám engedetlensége meghiúsította Isten üdvözítő akaratának érvényesülését, Krisztus engedelmessége újrakezdést jelent. Az Ige emberré válása ugyanúgy alapvető jelentőségű, mint az első ember, Ádám teremtése. Az emberré vált Ige a tudás fájával kapcsolatban elkövetett engedetlenséget a kereszt fáján tanúsított engedelmességével engesztelte ki. Krisztus magára vette a bűn és a kárhozat egész korábbi történetét, hogy azt összefoglalva, befejezve, az üdvösség történetévé alakítsa, helyreállítva Isten és ember eredeti kapcsolatát.

Nagyon nagy jelentősége lett Iréneusz gondolkodásában az Egyháznak, mely a kinyilatkoztatás befogadója, őrzője és megbízható közvetítője.

(Folytatjuk)

Gaál Jenő SVD

A MISSZIÓ...

(Folytatás az 1. oldalról)

A fiatalok a misszió reménysége. Jézus személye és az általa meghirdetett örömhír továbbra is számos fiatalt igéz meg. Ők olyan utakat keresnek, melyeket bátran megjárhatnak az emberiség szolgálatára kész szív lendületével. Ferenc pápa idézett Evangelii Gaudium kezdetű apostoli buzdításából: „Bár nem könnyű megszólítani a fiatalokat, két területen előrelépés történt: az egyik annak a tudata, hogy az egész közösség evangelizálja és neveli őket; a másik annak a sürgőssége, hogy önállóbb szerepük legyen. El kell ismerni, hogy a közösségi kapcsolatok és az elkötelezettség aktuális válsága közepette sok az olyan fiatal, aki felajánlja szolidáris segítségét a világ bajaiban, és részt vesz a mozgalmiság és az önkéntesség különböző formáiban. Egyesek részt vesznek az Egyház életében, szolgálattevő csoportokat és különböző missziós kezdeményezéseket hívnak létre saját egyházmegyéjükben vagy máshol. Milyen szép, hogy a fiatalok „a hit vándorai", s boldogok, hogy elvihetik Jézust minden utcára, minden térre, a Föld minden zugába!" (Ev Gaud 106). Utalt a pápa a püspöki szinódus következő rendes közgyűlésére, mely a „Fiatalok, a hit és a hivatástisztázás" témával foglalkozik, és ami gondviselésszerű alkalom lesz arra, hogy a fiatalokat belevonják a misszió közös felelősségébe.

A Pápai Missziós Művek értékes eszköz, hogy minden keresztényben felszítsa a vágyat arra, hogy túllépjen saját határain, elhagyja saját biztonságát és mélyre evezzen az Evangélium hirdetésére. Mély missziós lelkiség által, melyet naponta kell élni, továbbá a fiatalok, felnőttek, családok, papok, szerzetesek és püspökök állandó képzésén és misszióra nevelésén keresztül növekedjék mindenkiben a missziós szív! A Hitterjesztés Műve által szorgalmazott missziós világnap ehhez megfelelő alkalmat kínál, hogy a keresztény közösségek missziós szíve imádsággal, tanúságtétellel és a javak közösségével vegyen részt a misszióban és válaszoljon az evangelizálás súlyos és terjedelmes szükségleteire.

Kedves fivéreim és nővéreim, hagyjuk, hogy Mária, az evangelizálás Anyja ösztönözzön bennünket! – olvassuk Ferenc pápa üzenetének utolsó fejezetében. Mária a Szentlélek indíttatására befogadta az Élet Igéjét alázatos hitének a mélységében. Segítsen bennünket a Szent Szűz, hogy kimondjuk a mi Igen válaszunkat Jézus Örömhíre meghirdetésének a sürgetésére. A feltámadottak új lelki hevületét nyerje el számunkra, hogy mindenkinek elvigyük az Élet Evangéliumát, mely legyőzi a halált! Járjon közbe értünk, hogy szent bátorságot szerezzünk új utak keresésében, hogy mindenkihez eljusson az üdvösség ajándéka! – zárja Ferenc pápa missziós világnapi üzenetét 2017-re.

(Vatikáni Rádió)

IMASZÁNDÉK

Októberre

A munka világáért, hogy mindenki számára biztosított legyen a tisztelet és jogvédelem, és hogy a munkanélküliek lehetőséget kaphassanak a közjó építésében.

A keresztény vallás egyik fontos sajátossága a munka megbecsülése. Míg nem keresztény társadalmakban, például az ókori görögöknél és rómaiaknál, a társadalom előkelő tagjainak kiváltsága volt az otium, *vagyis a munkától mentes élet, a fizikai munka pedig lenézett, szolgai, sőt rabszolgai tevékenységnek minősült, addig a kereszténység alapítójáról és minden keresztény legfőbb példaképéről, a názáreti Jézusról a Biblia világosan tanúsítja, hogy „ács" volt (Mk 6,3), és keze munkájával kereste kenyerét. A szentírás-magyarázók vitatkoznak ugyan arról, hogy a görög* tektón *szó pontosan milyen foglalkozást jelentett. Izrael országában faluhelyen a tektón szó biztosan nem bútorasztalost jelentett, hiszen a házakban alig voltak bútorok. Az ácsok inkább a fából készült földművelési eszközöket készítettek, és a nagyrészt fából épült kis lakóházak építőmesterei voltak. Mindenképpen egyszerű fizikai munkáról van szó, amelynek végzését az akkori társadalom előkelői méltóságukon alulinak tekintették.*

A keresztények Urának, Istenének, Jézusnak a viselkedése minden munka tiszteletére és megbecsülésére tanít. Igaz, hogy a keresztény társadalmakban is létezik munkamegosztás: vannak különböző szellemi munkák és fizikai munkák. Azt azonban, hogy minden munkára képes ember munkát végezzen, és ezzel legyen hasznára családjának és társadalmának, a keresztény etika nyomatékosan tanítja. Minthogy pedig a társadalomban az emberek hajlamosak lenézni a fizikai munkát, a kereszténység, alapítójának példájára emlékezve, különösen hangsúlyozza minden munkának a méltóságát, még a legegyszerűbb fizikai munkát is beleértve.

A Bibliában szereplő személyek közül, Jézuson kívül nevelőapjáról, Szent Józsefről mondja a Biblia, hogy ő is „ács" volt (Mt 13,55), és az Egyház minden évben ünnepli ezt a munkás embert, aki Jézus nevelőapja volt.

Az emberi társadalom sajátossága a munkavégzés. Szellemi és fizikai munkával alakítja az ember a történelmét, környezetét. A világot Isten nem mindenben kész állapotban teremtette, hanem annak alakításában a dolgozó embert saját munkatársává fogadja. Milyen lenne az emberi élet a munka által teremtett kulturális környezet nélkül?! Bizony nagy nyomorúság lenne. Életünk minden pillanatában múlt és jelenkori embermilliók munkájának eredményeit élvezzük. Legyünk hálásak ezért.

A munka fontossága miatt az is világos, hogy mindenki számára alapvető emberi jog, hogy dolgozhasson. A kényszerű munkanélküliség károsan hat az ember fejlődésére. A helyes társadalmi és gazdasági rend megkívánja, hogy amennyire csak lehet, minden ember munkát találjon. Erről gondoskodniuk kell a vállalkozóknak és az államhatalomnak is. Az államnak törvényekkel, munkanélküli segéllyel, közmunkákkal stb. kell a munka méltóságát védelmeznie. Ugyanakkor minden munkára képes embernek kötelessége, hogy a dolgozó emberiség nagy munkájába beálljon. Pál apostol szigorúan megparancsolja: „Meghagytuk nektek, hogy aki nem akar dolgozni, ne is egyék." (2Tessz 3,10) Szent Benedek regulájának alaptörvénye pedig: „Ora et labora", „Imádkozz és dolgozz." Imádkozzunk tehát, hogy e bölcsesség elterjedjen az egész világon.

Nemeshegyi Péter SJ

SZENT ISTVÁN KIRÁLY ÜNNEPE LONDONBAN

„Hallgass, fiam,
atyád intelmére,
s ne vedd semmibe
anyád tanítását!...
Hallgasd hát meg, fiam,
fogadd el szavaimat,
akkor nagy lesz száma
élted éveinek.”
(Szent István király Intelmei Szent Imre herceghez)

Sok magyar hívő érkezett a szentmisére

Régi szép hagyomány, hogy Angliában élő és dolgozó magyar katolikus hívek összesereglenek minden év szeptember első vasárnapján megünnepelni Szent István királyunk ünnepét. A london-brentfordi Szent János evangélista-templomban volt az ünnepi hálaadó szentmise. A szentmisén megköszöntük a Jóistennek, hogy a Katolikus Egyházat és a magyar nemzetet megajándékozta Szent István királlyal – államalapító királyunkkal.

Az idei ünnep díszvendége főtisztelendő Marton Zsolt atya, a budapesti Központi Szeminárium Papnevelő Intézet rektora volt, aki a prédikációjában arra buzdított bennünket, hogy építsük életünk házát Krisztusra, úgy, ahogy tette Szent István királyunk is. Kövessük a példáját a felebaráti szeretetben és ragaszkodjunk a keresztény tanításhoz, különösen a nehézségek között. Szent István király a legnehezebb időkben sem távolodott el Istentől és az országát, a koronáját, a magyar népet Szűz Máriának ajánlotta fel. Kövessük mi is a példáját!

E jeles ünnepre, eseményre sok magyar hívő jött el. Külön szeretném kiemelni: Margitay-Becht Beáta rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter asszonyt, a londoni Magyar Nagykövetség részéről; Pátkai Róbert nyugalmazott evangélikus püspököt és a kedves feleségét: Zsóka asszonyt; gróf Hadik Andrást; Pataki Esztert, a Balassi Intézet magyar kulturális központ igazgatóját; Rákóczy Györgyöt, a Magyar Anglia Országos Szövetség (MAOSZ) elnökét; az Angliai Római Katolikus Magyarok Egyesületének (ARKME) volt és jelenlegi vezetőit; az Angliai 50-es számú Kossuth Lajos cserkészcsapat vezetőit és tagjait.

A szentmise után átadtuk az idei Szent István-díjakat: gróf Hadik András és Suhajda Edit voltak a kitüntettek. Az ünnepség a Szent István Házban folytatódott, közös ebéddel és baráti beszélgetéssel.

Csicsó János, London

MEGÉRTETTE ÉS MEGCSELEKEDTE ISTEN AKARATÁT

Fővédőszentjét ünnepelte a Szatmári Egyházmegye

Nincs megmaradás szikla nélkül, krisztusi hit és Krisztusra épített élet nélkül – emlékeztetett Schönberger Jenő püspök augusztus 20-án, a székesegyházban bemutatott ünnepi szentmisén.

Államalapító Szent István királyunk napján ünneplő tömeggel telt meg a szatmárnémeti székesegyház, ahol reggel kilenc órától Schönberger Jenő püspök mutatott be szentmisét. „Köszönjük meg a Jóistennek első szent királyunkat, egyházmegyénk fővédőszentjét. Hálásak vagyunk, hogy általa példát adott a Krisztus nyomában járó emberre. Olyan király volt, aki a mennyei haza felé vezette népét és ma is oda akarja vezetni az összetartozás, a megbocsátás és a hit útján” – mondta bevezetőjében a püspök.

Homíliájában Szent István példáján elmélkedett tovább. Kiemelte, államalapító királyunk megértette, hogy nincs más lehetőségünk: ha meg akarunk maradni ebben a földi hazában, utat kell hogy találjunk a mennyei haza felé is. „És nincs senki más, aki nekünk a mennyei haza felé utat mutatna, mint a názáreti Jézus, aki Isten Fia volt. Szent István és családja az a ház, amiről Jézus a mai evangéliumban szól – azért nem dőlt össze, mert sziklára, sőt, Istenre épült. Az a mű, amin Szent István dolgozott, azért maradhatott meg, mert nem csupán ember, hanem Isten műve. (...) Szent István igazi nagysága abban áll, hogy felismerte és elfogadta, a názáreti Jézus a második isteni személy. Így pedig, amit Ő kér, azt nem ember, hanem Isten kéri tőlünk. Ha valaki megmaradó családot, igazi országot, sziklára épült nemzetet akar, akkor vegye kezébe a Szentírást, olvassa nap mint nap, szembesüljön vele, hogy mit is akar tőlünk az Isten. Ezt pedig nemcsak megérteni szükséges, hanem meg is kell tenni.”

Schönberger Jenő püspök hangsúlyozta, Európa ma már nem keresztény: „Európa ma nem zár össze, nyitott, mindenki bejöhet anélkül a felismerés nélkül, hogy, amennyiben itt meg akar maradni, neki is kereszténnyé kell lennie. Miért? Azért, mert Európa ma már nem keresztény. Szent István királyunk ünnepe és példája bennünket is fel akar rázni – nincs megmaradás szikla nélkül, vagyis krisztusi hit és Krisztusra épített élet nélkül.”

A szentmiseáldozat bemutatása után a püspök és asszisztenciája, a közigazgatási elöljárók, a különböző szervezetek, intézmények és közösségek képviselői, a vendégek és hívek a székesegyház bejáratához vonultak, ahol megkoszorúzták Szent István szobrát.

(Szatmári Egyházmegye)

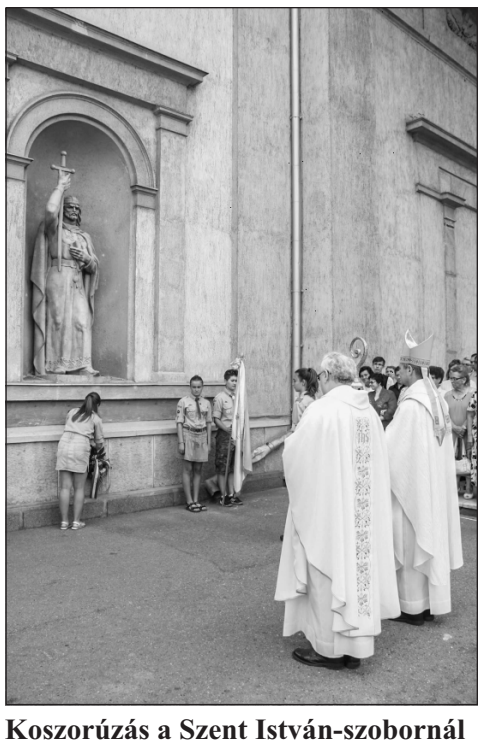
Koszorúzás a Szent István-szobornál

VIGYÜK HAZA AZ ÜNNEP ÖRÖMÉT!

Szent István ünnepe a melbourne-i magyar katolikus közösségben

A melbourne-i magyar katolikus közösség is megünnepelte Szent István király napját. Augusztus 20-án a Szent Colman-templomban mutatott be szentmisét a közösség lelkipásztora, Laczkó Mihály.

Augusztus 20-án az ausztrál katolikus templomok harangjai nem Szent István ünnepére hívnak. Nem azért, mert a déli féltekén nem ismerik a magyarok államalapító szent királyát, hanem azért, mert az ausztrál katolikus egyház augusztus 16-án tartja ünnepét.

Melbourne-ben egy templomban, a Carlisle streeten található Szent Colman-templomban azonban mégis augusztus 20-án, vasárnap gyűlt össze az ünneplő magyar közösség. Az egyházi év többi vasárnapján a Magyar Központ területén lévő Szent István ökumenikus templomban is van lehetőség magyar nyelvű szentmisén részt venni, azonban e nyár végi jeles napon a két templomi közösség együtt ünnepelt.

A szertartás a 63. sz. Tormay Cécile cserkészcsapat, a különleges, történelmi ruhát viselő hölgyek és az oltár körül szolgálók bevonulásával kezdődött. Márton István, a Délvidéki Demokratikus Magyar Szövetség elnöke és a cserkészek szolgálata tette még emelkedettebbé az ünnepet.

Prédikációjában Laczkó Mihály, a melbourne-i magyar katolikus közösség papja felhívta a figyelmet az ünnephez kapcsolódó jelképekre: legelsőként a Szent Koronáról beszélt, amely nem csupán ékszer, hanem hazánk önazonosságát fejezi ki. Majd az országalmáról, amelyben – fokozva jelképes értékét – a jeruzsálemi Golgota hegyéről hozott földet helyeztek el. Végül a jogarról szólt, mint az igazságosság, ítélkezés jelképéről.

A szentbeszéd második részében Mihály atya arra biztatott, vigyük haza az ünnep örömét, sugározva azt az utca emberére és szűkebb környezetünkre, szomszédjainkra is.

A szentmise után a plébánia közösségi termében terített asztaloknál folytatódott az ünneplés.

Szép hagyomány, hogy a katolikus hívek havonta egyszer a szertartás után közös ebéden vesznek részt. A nagy távolságok miatt ritkán adódik alkalom a találkozásra, viszont a vasárnapok biztos pontot jelentenek a közösség tagjainak, ha szeretnének anyanyelvükön beszélni, ápolni baráti kapcsolataikat. Minden hónapban más-más család vállalja az ünnepi menü elkészítését az alapanyagok beszerzésétől egészen a tálalásig. Az augusztusi ebéd évek óta Kovács János, az egyházközség világi elnöke, és felesége, Julianna vezetésével készül. A munkába, főzésbe az egyházközségből többen is besegítenek.

Az ebéd után Laczkó Mihály megáldotta az ünnepi kenyeret, amelyet a közösség egyik tagja sütött erre az alkalomra.

Melbourne-ben augusztusban tél van. Egész héten nagyon hideg, szeles, esős idő volt, de augusztus 20-át beragyogta a napsütés. Amikor Magyarországon az emberek éppen fölkelni készülődtek, mi akkor hagytuk el a templomot. De lélekben, Szent István áldó keze alatt aznap különösen is magyarnak, Magyarországhoz tartozónak éreztük magunkat.

Kiss Hajnalka,
Melbourne

Együtt ünnepelt a melbourne-i magyar közösség

„A VÍZ SZALAD, DE A KŐ MARAD”

Szent István-ünnep Pozsonyban

Idén augusztus 20-án is a Szent Márton-székesegyházban tartották meg a Szent István-napi ünnepi magyar szentmisét Pozsonyban. A magyar hívek százaival megtelt koronázódómba többen népviseletbe öltözve érkeztek, jelen voltak az újraszerveződő helyi cserkészcsapat tagjai is.

A Pozsony környéki szlovákiai magyar településekről és a magyarországi Rajkáról érkezett vendégekkel együtt a helyieket is köszöntve Molnár Tamás, a pozsonyi magyar katolikus közösség lelkipásztora örömének adott hangot, hogy az idei Szent István-ünnepen is szép számban összegyűlve, ünneplőbe öltöztetett lélekkel, közösen adhattak hálát István király életéért és kérhették égi közbenjárását.

A szentmise homíliájában Wass Albert egyik versének ismétlődő soraira építve gondolatmenetét – „a víz szalad, de a kő marad” – a tartós értékekre, a két kőtáblányi útmutatásra, vagyis a tízparancsolat ma is érvényes eligazításaira, így Isten dicsőítésére, a megállásra és megszentelődésre, a szülők tiszteletben tartására, minden emberi élet megbecsülésére és méltóságának védelmezésre, a becsületes életre hívta fel a figyelmet a lelkipásztor. Rámutatott Krisztusra mint nélkülözhetetlen szegletkőre, s a kereszténység sziklaalapot jelentő szerepére, valamint arra, hogy mindezt a sziklára házat és hazát építő apostolkirály jól megértette, ennek köszönhetően ünnepelhetünk egy évezred múltán is keresztény magyarokként.

A szentbeszéd további részében a magyar nemzetet jó alapokra épített szilárd kővárhoz hasonlítva e vár kincseinek örömteli és felelősségteljes ápolására, megbecsülésére buzdított minden jelenlévőt a pozsonyi magyar lelkipásztor. E kincsek között szerepelt a kultúra, az anyanyelv, az irodalom, nemzetünk szentjeinek és további hőseinek példája, akiknek a Kárpát-medencén túl egész Európa és a világ is sokat köszönhet. A Szent László-emlékév kapcsán is elhangzott néhány megemlékező gondolat, kiemelten László király dicső elődei iránt tanúsított tiszteletéről, hiszen többek közt István király oltárra emelésén is fáradozott.

A szentmisén az oltár elé vitték azt a „Szent Koronát”, amelyet az ünnepet megelőző hét folyamán a közösség által szervezett több mint ötvenfős gyerektáborban készítettek a résztvevők, ugyanis az idei tábor kerettörténete Szent István király életének néhány fontos állomása volt.

Az ünnepi mise, amelyen minden korosztály képviselte magát, a himnuszok eléneklésével zárult.

Pozsonyikatolikusok.sk

Gyerekeknek

NEM MINDEN A PÉNZ

Kisiskolás lehettem, amikor jótékonysági akciót hirdetett a plébániánk: a megunt játékainkat lehetett felajánlani rászoruló gyerekeknek. Volt egy régi plüss mackóm, amit az egyéves szülinapomra kaptam a szüleimtől, és úgy „összenőttem" vele, mintha a testvérem lett volna. Ahogy iskolába kerültem, már nem jelentett olyan sokat számomra, mint korábban, de a szobámban még mindig kitüntetett helye volt. Ám anyáék felvetésére, hogy a plébániai gyűjtés alkalmával ajándékozzam oda a macit, mégis igent mondtam: fájó szívvel, de megváltam a nagy kedvenctől, mondhatni a teljes „vagyonomtól".

Néhány éve olvastam egy hírt arról, hogy a fiatal üzletember, a Facebook alapítója, Mark Zuckerberg jótékony célra elajándékozza vagyonának jó részét. Persze anyagi gondjai így sem lesznek, de ezzel együtt elismerésre méltó az amerikai milliárdos vállalása.

Szintén a közelmúltban szerepelt a hírek között, hogy a világ egyik leggazdagabb embere, Al-Valíd bin Talal milliárdos szaúdi herceg teljes vagyonát jótékony célokra ajánlja fel. A 32 milliárd dollárt (9064 milliárd forint) „a kultúrák közötti megértés elősegítésének és a szükséget szenvedő közösségeknek a támogatására szánja".

Egyházunk október 4-én ünnepli az egyik legismertebb, legnépszerűbb szentünket, Assisi Szent Ferencet. De hogyan kapcsolódik a ferences rend alapítója a fent említett milliárdosokhoz? A középkorban élt rendalapító ifjúként maga is jelentős vagyonnal rendelkezett. Édesapja Észak-Itália egyik leggazdagabb embere volt. Tékozlóan bánt a pénzzel, barátai körében számlálatlanul szórta aranyait. Életét gyökeresen megváltoztatta egy misztikus élmény: a megfeszített Krisztus képmása előtte életre kelt, és háromszor így szólt hozzá: „Ferenc, Ferenc, menj és javítsd meg a házamat, mert látod, hogy romokba dől." Ferenc szakított az apjával, lemondott az örökségéről, és a következő néhány hónapban koldusként élt Assisi környékén. Ezután kezdődött el szerzetesi élete, melyből „kinőtt" a mai napig virágzó ferences rend.

Ha nem is lesz életed során akkora vagyonod, mint napjaink milliárdosainak, vagy akár a középkorban tehetősnek számító ifjú Ferencnek, a lényeg, hogy oszd meg a szegényekkel azt, amid van: legyen az akár csak egy megkopott plüss maci…

Kovács Péter

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ CSÍKSOMLYÓN

„Ébredj, és lépj!" – Ezzel a mottóval szervezte idén Erdély legnagyobb katolikus ifjúsági találkozóját a Gyulafehérvári Főegyházmegye Ifjúsági Főlelkészsége. A Csíksomlyói Ifjúsági Találkozó (CSIT) Nagyboldogasszony ünnepén, augusztus 15-én kezdődött és 19-én ért véget.

Régi ismerősökkel találkoztak, érdekes programokon vettek részt, jövőjüket segítő és építő útmutatókkal gazdagodtak, új barátokra találtak, a közösségben, szentmisékben, szentségimádásnál Isten közelségét is megtapasztalhatták az augusztus 19-én, szombaton záruló Csíksomlyói Ifjúsági Találkozó résztvevői.

A találkozón Jakubinyi György érsek és Tamás József püspök is jelen volt és szentbeszédet mondott.

(CSIT)

A Müncheni Magyar Katolikus Egyházközség otthonába látogatott szeptember 7-én Veresné Novák Katalin, az Emberi Erőforrások Minisztériumának család- és ifjúságügyért felelős államtitkára, valamint Kecskés Dóra kabinetfőnök, Tordai-Lejkó Gábor főkonzul és Chiovini Rita konzul. Az államtitkár asszony eszmecserét folytatott a Bajorországban élő magyar családok és az ifjúság helyzetéről.

MI LESZ VELED, EURÓPAI CSALÁD?

Kiadvány a keresztény családmodell EU-s helyzetéről

„Mi lesz veled, európai család?" címmel jelent meg tavaly magyarul az Európai Katolikus Családegyesületek Föderációja (FAFCE) két tanulmánya. A keresztény családmodell elleni európai uniós lobbival is foglalkozó füzet mostantól elektronikus formában is olvasható.

„A család a társadalom legkisebb egysége. Egészséges, élhető társadalom csak egészséges és termékeny családokból alakulhat ki. Tudományosan igazolható tény, amit a gyakorlati tapasztalat is alátámaszt, hogy a gyermekek fejlődésének legjobb helye a stabil, egész életre szóló elköteleződésen alapuló család" – írja Bíró László tábori püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Családbizottságának elnöke a Magyar Katolikus Családegyesület honlapján közzétett magyar kiadás előszavában.

„Földünkön eluralkodott az ideiglenesség és a leselejtezés kultúrája: nem köteleződünk el véglegesen, kapcsolataink, felelősségvállalásaink ideiglenesek, amit meguntunk, azt eldobjuk – így selejtezzük le a divatjamúlt holmit, de az »öregeket« és a megunt élettársat is. Mindez gyengíti a családot mint a házasságon alapuló természetes közösséget, ami pedig nem szolgálja a társadalom javát. Semmiféle ideiglenes vagy az élet továbbadása elől elzárt kapcsolat nem biztosíthatja a társadalom jövőjét" – teszi hozzá írásában a püspök.

Bíró László szerint az Európai Unió és az Európa Tanács dokumentumai sok esetben foglalkoznak a házasság, a család és a gyermekvállalás kérdéseivel. Ezek a dokumentumok útmutatóul szolgálnak az egyes tagországok számára. Sokszor azonban nehézség merül fel értelmezésüket illetően, és nem tisztázott az egyes szervek hozzáértése, jogosultsága az adott kérdésben, vagy a használt fogalmak pontos jelentése sem. Mindez oda vezet, hogy gyakran maguk az illetékesek sem látják egy-egy folyamat célját és jelentőségét; a jóakaratú állampolgár pedig követni sem tudja az irányváltásokat. Sokfelé a törvényhozás megkönnyíti a különféle „modern" családmodellek kialakulását, elősegítve ezzel az „elavult", kizárólagos, felbonthatatlan és az életre nyitott család eltűnését.

Az európai katolikus családegyesületek azzal a céllal, hogy egyesült erővel síkra szállhassanak az európai szerveknél a katolikus családok érdekében, 1997-ben megalapították az Európai Katolikus Családegyesületek Föderációját (FAFCE). Magyarország a Magyar Katolikus Családegyesület révén 2004-től aktív tagja a FAFCE-nak.

A FAFCE 2016 áprilisában a tagszervezetek rendelkezésére bocsátott két tanulmányt, melyek bemutatják azokat a folyamatokat, amelyek rombolják a hagyományos családot és házasságot, illetve családi értékeket. Feltárják életellenességüket, a nemiség és a nemi irányultság értelmezése körüli erkölcsi és jogi zavarokat, valamint az egyre súlyosbodó válság jeleit. Ezt a két tanulmányt olvashatják most az érdeklődők.

Magyar Katolikus Családegyesület

MEGBOCSÁTÁS ÉS IRGALOM

Fiatalok találkozója Auschwitzban

„A megbocsátás és az irgalom gesztusa nem választható lehetőség az Egyház számára, hanem önazonosságának alkotó része, ennélfogva kötelező. Elkötelezettséget és nagy türelmet igényel" – állapította meg Wojciech Polak, gnieznói érsek, lengyel prímás annak a nemzetközi munkatalálkozónak a végén, melyet a Maximilian Kolbe alapítvány szervezett Auschwitzban. Az összejövetel a német és lengyel püspöki konferenciák támogatásával jött létre. Európa és az Egyesült Államok fiataljai találkoztak azon a szimbolikus helyen, mely a legdrámaibb módon jeleníti meg a huszadik század borzalmait. Éppen ezért volt alkalmas arra, hogy az emlékezés, a megbocsátás és a béke témáiról elmélkedjenek. A lengyel prímás „példaként említette a fiataloknak azt a feladatot, melyet a lengyel–német, a lengyel–orosz és lengyel–ukrán kapcsolatok jelentenek, és amelyekhez nagy türelem szükséges".

Wojciech Polak lengyel prímás

Ludwig Schick bambergi érsek, a német püspöki konferencia egyházi kapcsolatai bizottságának elnöke leszögezte az Egyház konkrét és gyakorlati tanúságtételének a jelentőségét: „Találkozás és párbeszéd, főként a legbonyolultabb helyzetekben, valamint a készség a saját dolgaink fölötti kritikus reflexióra; ezek azok az alapvető feltételek, melyekkel urai lehetünk a konfliktusoknak. Kétségtelenül akkor leszünk a megoldás részesei, amikor megértjük, hogy mi magunk a problémák részei vagyunk. (...) "

(VR)

MINDSZENTYT...

(Folytatás az 1. oldalról)

Feltételezésük nyilván az lehetett, hogy egyrészt mint az ország katolikus népessége, tehát többsége, előtt tekintélyes, szavahihető és mozgósításukra képes személy, másrészt mint rendíthetetlen antikommunista képes lesz valamiféle erős „keresztény", „polgári" pártszövetséget létrehozni, megszervezni s azt irányítani, s amely mint politikai erő a háttérbe szorítja majd a kommunista pártmaradványt.

*

A felsőpetényi fogságból megszabadult Mindszenty bíboros október 31-én reggel érkezett a fővárosba, és a prímási palotában tartózkodott november 3-án estig. Értesülve az amerikaiak furcsa ötletéről, alighanem igencsak meglepődött, s azt, hogy politikai-közéleti vezető szerepet vállaljon, azonnal elutasította, nem foglalkozott vele, elzárkózott előle.

Majd azután november 4-én reggel mindent elsöpört a szovjet hadsereg támadása.

*

Mindszenty – kiszabadulása után – az első néhány napot a fővárosban töltötte. Itt tudta ugyanis megfelelőképpen lebonyolítani a számára ekkor legfontosabb, halasztást nem tűrő teendőit. Egyrészt egyházi személyekkel tárgyalt a szétzilált katolikus egyházi élet újjászervezésének feladatairól, a lelki-erkölcsi károk helyrehozataláról, az ország erkölcsi-vallási felemeléséről, a békepapszervezet felszámolásáról. Másrészt arról tárgyalt másokkal, főként külföldi segélyszervek képviselőivel, hogyan lehet az ország népét anyagilag, élelmiszerrel, gyógyszerrel, ruhaneművel s más egyebekkel segíteni. Kifejezett, konkrét politikai témákkal nem foglalkozott, egyetlen pártvezetőt sem fogadott.

Ekkor is, továbbra is az ország első számú vallási-lelki-erkölcsi vezetője, az ország prímás-főpapja kívánt lenni és maradni. Mint ilyen szólt az ország népéhez november 3-án este. Rövid összefoglaló beszédében a letűnt két hazai diktatúra romjain felépítendő, a „keresztény-konzervatív-nemzeti" irányultságú új Magyarország jövendőjének alapvető társadalometikai vonatkozásaira hívta fel az ország lakóinak figyelmét; mondanivalóját a Katolikus Egyház szociális tanításának fényében, a keresztény közéleti erkölcs értékeinek előtérbe helyezése alapján fejtve ki.

Tervei szerint másnap indult volna székhelyére, Esztergomba, hogy ismét elfoglalja érseki székét. Nem így történt.

Talán feltételezhető, hogy az amerikai politikai körök 1956. november 4-e előtt Mindszentyt politikailag előtérbe állítani akaró törekvése is közrejátszott abban, hogy november 4-e tragikus hajnalán Tildy Zoltán, a Nagy Imre-kormány államminisztere a parlamentbe hívta a bíborost, illetve ennek köszönhető az a meglepő tény, hogy Mindszenty befogadása a budapesti USA-követségre feltűnően rövid idő alatt megtörtént.

Később, amerikai lelkipásztori útja során Mindszenty 1974. május 23-án a Detroitban tartott sajtókonferencián többek között ezeket mondta: „1956. november 4-én reggel, amikor a szovjet tankok támadása elől – mint akkor gondoltam: ideiglenesen – menedéket kerestem az amerikai követségen, személyemben a magyar szabadság szimbólumát köszöntötte a követ. (…) □

HA OKTÓBER, AKKOR...

A szeptember az átállás hava: a nyárról az őszre, a szabadságról a munkára, egyik tanévről a másikra. Tevékeny hónap, tele rohangálással… Nemrég – legyünk pontosabbak: úgy tizenöt-húsz évvel ezelőtt – még ilyen célpontok voltak érvényben, hogy írószerbolt: könyvek-füzetek; gyerekruha-szaküzlet; az iskolákban egymást érték a szülői értekezletek. Az utóbbi években aztán kissé átalakult a tennivalók listája: el kell végeztetni néhány rutinszerű szűrővizsgálatot, hívni és várni a gázszerelőt (közeledik a fűtési szezon) és az egyéb karbantartókat, rendbe hozatni az autót, az ezt, az azt… És a sok-sok rohangálás mellett rengeteg a kiadás, olykor adósságba is keveredik az ember, anélkül, hogy kártyázna vagy dorbézolna – magyar valóság a XXI. század elején. Már a hónap közepétől egyre türelmetlenebbül ismételgetem a September végént: szeptember 25, 26, 27, 28, 29, 30. – ilyenkor ennyi marad a költészetből...

Négy-öt héttel a nyári szabadság után holtfáradtan várom a hónap végét. Hogy végre októbert írjunk. Ez a hónap a megnyugvásé. Már benne vagyunk az őszben, az ember újra megszokja az élet rendjét, amely néhány hétre feldúlatott-fellazíttatott: újra megtanuljuk, hogy a szabadság nem bőven mért, kedvünk szerint használható idő, de nem is ellopott néhány perc – különben is: lopni bűn, és a bűn maga után vonja büntetését… A szabadság ajándék, amelynek része a megváltoztathatatlanba való belenyugvás bölcsessége, a cselekvés szűkre szabott terének okos kihasználása, olykor néhány korty a belső békesség forrásaiból: néhány jó beszélgetésből, kedves könyvekből és zenékből, örömre hangoló emlékekből.

Minden évben várom az októbert, hogy helyreálljon bennem és körülöttem a rend – már amennyire helyreállni képes... De várva vártam és várom újabban is évről évre azért is, hogy újra élni kezdjen bennem a gyerekkorom, amelyet leginkább a vízivárosi Kis-Duna-part platánjairól hullott levelek keserű szaga idéz fel bennem. Baktatás a záradó avarban az uszoda, az iskola és a templom felé. A templom a hídnál, bent, a hideget lehelő, hatalmas falak között a tömjénillat az esti litániákon, rózsafüzéres áhítatokon. Ministráns gyerekként is csodálatra késztetett az a fáradhatatlan imádkozás, éreztem benne az erőt, amelyből valamennyi nekem is jutott, amelyből maradt valami az iskolában nekem szegezett gúnyos tanári számonkérés idejére is: azért nem akarsz úttörő lenni, mert ministrálni jársz? Azért...

Ezerkilencszázhatvankettőt írtunk – tele feszültséggel az ország és a világ, a kisváros és az iskola, és benne a tízéves gyerek. Valahogy mégis a béke időszaka volt ez, mert mintha mindennek ellenére a helyükön lettek volna a dolgok – legalább bennem. Nyilvánvaló volt, mi a fontos, és mi a lényegtelen.

Mi tagadás, az utóbbi évtizedekben ritkán jutok el az október esti litániákra. A hétköznapokba nehezen akar beleférni az, amire olykor a vasárnapokból sem könnyű időt szorítani. De egyre elemibb erővel érzem: vissza kell menni oda. Oda: a bennem élő Vízivárosba. Ahol még megbízhatóan a helyükön voltak a dolgok. Ha október, akkor...

Lehet, hogy másoknak is van hasonló érzésük? Biztosan nekik is megvan a maguk belső Vízivárosa. Amely nem feltétlenül konkrét hely, mégis újra fölkereshető. Menjünk vissza. És ahogy nemrég mondogattuk: mindenki vigyen magával még egy embert. Ez nem kevés. Talán a legtöbb, amit tehetünk...

Kipke Tamás

FIRENZE – RÉGEN ÉS MA

Útikalauznak is kiválóan alkalmas az egyik legtekintélyesebb londoni utazási iroda, a Fine Art Travel irodalmi adottságokkal is megáldott idegenvezetőjének Firenzéről megjelent könyve. Charles FitzRoy az olvasót ugyan az Úr 1490-es esztendejében üdvözli Toscana fővárosában, mégis úgy mutatja be Firenzét, hogy a leírtak alapján a turista ma is bátran elindulhat a látnivalók felfedezésére.

Már messziről látszik a dóm kupolája, amely szinte trónol a környező épületek felett. Charles FitzRoy a „Reneszánsz Firenze – napi öt forintból" című könyvéből nemcsak azt tudjuk meg, hogy Filippo Brunelleschi volt az a merész építész, akinek sikerült a közel 43 méter széles templomhajót befedni, hanem azt is, hogy a mester – a kupolatérben – még pihenőteret is kialakított a kőművéseknek, hogy jelentős megszakítások nélkül, maximálisan ki tudja használni a munkaidejüket. Az ezermester Leonardo da Vincihez hasonlóan Brunelleschi is maga fejlesztette ki azt az ökörvontatta gépezetet, amelylyel óriási elemeket lehetett feljuttatni száz méternél is magasabbra. Brunelleschi zsenialitására utal az is, hogy a dóm kapujában állva egy tükör, egy üres fatábla és némi festék segítségével kidolgozta a perspektivikus ábrázolás szabályait.

A szerző részrehajlás nélkül ismerteti a festmények, domborművek, szobrok valamint a műemlékeket díszítő elemek alakjainak történetét. Noha londoni, nem rejti véka alá, hogy a dómban látható egyik síremlék, amelynek freskóját korának híres festője és mozaikművésze, Paolo Ucello készítette, annak a John Hawkwood angol hadvezérnek a földi maradványait rejti, akinek hírhedt Fehér Csapata szörnyű pusztítást és vérengzést hajtott végre a Földközi-tenger mellékén. Firenze elöljárói azonban zsoldot fizettek neki, hogy élete végén az ő oldalukon szolgáljon – és megkímélje Toscanát. Így a vidék többi városa is, köztük Pisa, Siena, Arezzo vagy Cortona is elkerülte a vérszomjas angol katona pusztításait. Ezekbe is elvezet Charles FitzRoy könyve. Siena alighanem különösen közel áll a szerző szívéhez, mert mindjárt a városról szóló fejezetének bevezetőjében azt írja, elképzelhetetlen, hogy Siena ne vegyen le bennünket a lábunkról. Hogy Toscanában sem honolt mindig béke, azt megtudjuk az 1260 szeptemberében lezajlott montaperti csatát idéző sorokból, amikor Siena csapatai elsöprő győzelmet arattak Firenze hadseregén. Innen ered a Sienában mindenfelé tapasztalható Szűzanya-kultusz, ugyanis a csata előtti éjszakán különös fény ragyogta be a sienaiak táborát, és ezt a mélyen hívő katonák úgy értelmezték, hogy Mária segíti őket, és köpenyével védelmet nyújt a csapatoknak. De a közeli Prato is fontos Mária-kegyhely, ugyanis a székesegyházban őrzik a Szűzanya övét, amelyet – amikor felemelkedett a mennybe – Tamás apostolnak adományozott és az ő halála után Jeruzsálemből egy Szentföldön járt pratói fiatalember hozott magával Itáliába.

A kötet borítója

A 70 fekete-fehér képpel, és 16 igencsak igényes színes melléklettel kiegészített kötet hasznos útikalauz a Toscanába készülők számára, egyben pedig szórakoztató olvasmány azoknak is, akik szeretnek barangolni a történelmi múltban. Kiderül belőle, ha még nem tudnánk, hogy a magyar fizetőeszköz, a forint elnevezése is Firenzére utal – ezért szerepel Charles FitzRoy könyvének címében is a forint.

Vincze András

Charles FitzRoy: Reneszánsz Firenze, napi öt forintból; Scolar Kiadó, Budapest

TEMPLOMBAN ESKÜDNI

Olvasom, hogy Németországban 2015-ben mintegy 400 ezer házasságkötés történt. Ebből mintegy 44 ezer volt katolikus szentségi esküvő. Matthias Kopp, a német püspökkari konferencia szóvivője ennek a szomorú adatnak abban jelölte meg egyik okát, hogy a Katolikus Egyházban megkeresztelt fiatalok jelentős része gyakorlatilag elszakadt az Egyháztól. Másrészt nem hiszi, hogy lehetséges „holtodiglan holtomiglan" egyetlen házasságban leélni életünket. Vannak, akik az egyházi esküvőt későbbre halasztják. Pár év „próbaházasság" utáni időre tervezik, „ha jön a gyerek". Aztán sokszor elmarad, hiszen „már házasok vagyunk, minek most még egy papír s róla."

Nem tagadható, hogy a kifogásokat emlegető fiataloknak rendszerint fogalma sincs az Egyháznak a házasságról és családi életről szóló tanításáról, illetve arról a hitről, kegyelemről, ami nemcsak a magunk hűségére épít, hanem Istenre. De hogyan lehet tudatlan ebben? Egyrészt elmaradtak a hitoktatásról, másrészt pár találkozással, beszélgetéssel nem lehet elintézni az ún. „jegyesoktatást", a házassági előkészítést.

A legutóbbi két püspöki szinódus is hangsúlyozta, hogy ezt az előkészítést el kell mélyíteni. Ennek egyik módja, hogy legalább évente tanfolyamot kell szervezni jó és hiteles szakemberek részvételével nemcsak a közvetlenül házasságkötés előtt álló fiataloknak, hanem annak a korosztálynak, mely előbb-utóbb házasságot köthet. Ezt a tanfolyamot kedvcsináló, érdeklődést keltő módon kell meghirdetni és megtartani. A lelkipásztori szempontokon túl az orvosi, házastársi, gyereknevelési, sőt a párválasztási szempontokat lehetőség szerint „gyakorló" katolikus orvos, pedagógus, házaspár jusson szóhoz. Ne csak előadás legyen, hanem beszélgetés is. A résztvevők a végén kapjanak emléklapot, mely igazolja majd „tájékozottságukat", mikor eljön az ideje.

Ez is a hitbeli nevelés, hitoktatás része. Mi mindenre van igénye, hányféle különóra és ismeretszerzés vonzza a fiatalokat! S ez így van jól. Erre a fontos előképzésre is meghívhatók talán. Rá kell jönnünk, hogyan. Ennek nem lehetne megtalálni a „marketingjét"? Abban is segíthet ez, hogy ne csak „bulival", felületes kapcsolatokkal és fesztiválokkal teljenek a fiatal évek.

Nem csak „valami papiros" megszerzéséről van szó. Sziklára épített szentségi házasságról, melyet nem elég egyszer érvényesen megkötni, hanem naponta meg kell valósítani. Újra és újra.

Rosdy Pál

HARANGSZÓ

„A toronyban két harang lakik" – esetleg három, vagy négy, vagy csak egy. Egy mindenképpen, mert nem lenne róla szó a rádióban a déli harangszó előtti beharangozó szövegben. De nem is a harangok száma okozott vitát, hanem a lakás, a lakik ige használata ebben a kis ismeretterjesztő előadásban. Komoly nyelvészeti kérdés lett – tudományos folyóiratban is írtak róla –, hogy laknak-e, lakhatnak-e bárhol is a harangok. Voltak, akik azt állították, a megszólaló harangok nem laknak a toronyban, csak ott vannak, esetükben zavaró a megszemélyesítés. Az más kérdés, hogy a szó, a beszéd, a megszólalás is leginkább csak az emberre jellemző, az mégis elfogadott, hogy a harang is szól.

„Vecsernyére szól a harang" – ezzel a példamondattal tanította a nótás kedvű magyartanár a mondatrészeket. Mit állítunk? Szól. Mi szól? A harang. Az állítmány és az alany beazonosítása után már csak az okot vagy a célt kellett volna tisztázni, ahhoz pedig előbb valakinek meg kellett volna mondania: mi is az a vecsernye. Hiába fordult a tanteremben minden gyerek a harangozó unokája felé, ő is hallgatott. A kisfiú csak reggelenként harangozott, szünidőben gyakran délben is, vasárnaponként viszont csak ritkán, legfeljebb az elsőt húzta, a beharangozás már a nagyapja dolga volt, neki ministrálnia kellett, délutánonként a litániára is harangozott ugyan, de vecsernyére soha. Minderről az iskolában hallgatott. Nem szeretett a harangozásról beszélni. Utálta, amikor azzal a kérdéssel ugratták: kottából játszik-e, vagy azt kiabálták utána a nagyfiúk: harangoznak délre, kacsapecsenyére… A csúfolódó hang sértette, de nem tudott visszaszólni. Délben egyébként is sietnie kellett. A nagyapja nézte az óráját, és amikor visszaért hozzá a szőlőbe, mindig megjegyezte az öreg, ha késve kezdte, ha hamar abbahagyta, ha félreverte, ha nem tudta megállítani… Mert nem is volt olyan könnyű mesterség a harangozás, amikor még szó sem volt villamosításról, amikor a kötelet húzták. Kotta ugyan nem volt a toronyban, de másképpen kellett húznia, ha halottnak csendített, ha vihar közeledett, ha éppen egy „úrangyalányi" ideig kellett harangoznia – egyenletesen, szépen, komolyan, méltósággal...

Vivos voco. Mortuos plango. Fulgura frango… *– betűzte az ismeretlen szöveget a kisfiú, aztán a nagyapja megpróbálta elmagyarázni, mit jelent a latin szöveg: a harang hívja az élőket, elsiratja holtakat, megtöri a villámokat… Ebből akkor még nem sokat értett a gyerek, meg leginkább az foglalkoztatta: miként is működik ez a mechanikus szerkezet. Később tudta meg, hogy ez tulajdonképpen egy kettős inga, aztán megértette, hogyan lehet befolyásolni a hangerőt, a hangszínt, a hangmagasságot, és miért csilingel a kisharang és miért brong a nagy. A rádióban déli 12-kor megkonduló harang szavát is mindig az ő harangjához hasonlította… És eljött az idő, amikor már nemcsak az okát, a célját is értette a harang szavának.*

Az öreg harangozó régen meghalt. Már iskola sincs a faluban. A harangot ugyan villamosították, de mióta nem volt pap a faluban, a reggeli misék elmaradtak, így senki sem harangozott reggelente. Aztán már délben sem, misére sem, majd a tető is beszakadt a templomon, a boltozat életveszélyessé vált… – és így tovább folytatódott a pusztulás.

Az egykori kisfiú sem szalad már fel a toronyba. A harangszót – az ő harangjának szavát – sem hallhatja soha többé. Őt nem siratta, érte nem szólt az ő harangja. Pedig Hemingway milyen szépen megírta…

Filip Gabriella

HADIFOGSÁGTÓL A PAPI SZOLGÁLATIG

Dobai Sándor atya, a Benelux államok magyar főlelkésze

Orosz munkaszolgálatot teljesített, német, majd angol hadifogoly lett. Liege-be került szemináriumba. Több mint hat évtizede tart magyar miséket Belgiumban, valamint Luxemburgban. Tavasszal ünnepelte 90. születésnapját.

1927. március 7-én született Kónyban. Szülei fiatalon elhunytak, ezt követően nagyszüleinél, illetve nagybátyjánál nevelkedett. Elemi iskoláit szülőfalujában kezdte, majd a negyedik elemitől Győrbe került, a Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumba, ahol nyolc évet töltött. Ötödikes gimnazistaként Apor Vilmos győri püspök felvette kispapnak a győri kisszemináriumba.

„1944. december 31-én reggel indultunk el a szülőfalum temploma elől gyalog mintegy kétszázan a »nagyvilágba«. Hegyeshalomnál átkeltünk a határon. Közép-Németországban megszálltunk egy istállóban, ott bevagoníroztak bennünket, és elvittek Észak-Németországba. Itt munkaszolgálatot teljesítettünk.

1945. május 3-án hivatalosan is német hadifogságba estünk. Marhavagonokban hurcoltak bennünket egyik nagyvárosból a másikba. Végül repülőtéren végeztünk munkaszolgálatot, futóárkokat ástunk, igen kemény élet volt ez. Ekkor jött az angolok és az amerikaiak előrenyomulása. Azt hittük, hogy végre szabadok leszünk, de ekkor lettünk csak igazán hadifoglyok. Kamionokban vittek Hollandián át Belgiumba, ahol azt hitték, hogy németek vagyunk, ezért megdobáltak bennünket kövekkel.

Egy Brüsszel melletti gyűjtőtáborba kerültünk, lehettünk mintegy 150 ezren. Átvittek bennünket Edigenbe, ahol körülbelül négyezren voltunk magyarok – rettenetes körülmények között. 1945 végét és 1946 elejét gyakorlatilag egy sátorban töltöttük. Tizennégyen voltunk egy sátorban, és egy méter mélyre beástuk magunkat a földbe, így védekeztünk a szél ellen. Nagyon hideg volt, csak pokróccal takaróztunk, és mindenki annyi ételt kapott az angoloktól, hogy éppen meg ne haljon” – meséli hadifogságbeli emlékeit az atya.

1946 februárjában az ottani nunciatúra egyik megbízottja papi tanulókat keresett. Mivel papírjai tartalmazták, hogy bencés növendék volt, sikerült kijutnia a táborból.

„Ezt követően egy lelkigyakorlatos házba kerültem, negyvenedmagammal, litván, román, lengyel és magyar papnövendékekkel. Itt hat hónapot töltöttem már emberi körülmények között. Egy belgiumi magyar pap, aki egy bányászcsalád gyermeke volt, ő szerzett nekem ösztöndíjat Liege-be, a papi szemináriumba. Ekkor kerültem flamand nevelőszülőkhöz.”

Liege városában a hatéves francia-flamand teológián tanult, és szeminaristaként kijárt az ottani magyarok egyletébe, amelynek irányításában is segített. Így már 1948-ban elkezdődött szolgálata a magyarok körében.

„Pappá szentelésem, 1952. július 20-a életreszólóan emlékezetes nap maradt számomra. Ennek élménye, mélysége, öröme nehezen foglalható szavakba. Verőfényes napsütésben, a Veni Sancte Spiritus-t énekelve, boldog örömmel, körmenetszerűen indultunk a közeli katedrálisba 42 diakónussá szentelendő és 33 pappá szentelendő, akiknek pontosan a fele vallon, fele flamand, és én voltam az egyedüli magyar. Délután még litániára mentünk a klarissza nővérek kápolnájába, ahova szeminarista koromban oly sokat jártam misére, és még most, több évtized után is.”

1952-ben Merkhofs Jozef püspök Liege külvárosába, Bressone-ba helyezte káplánnak egy vallon plébániára. Kápláni teendői mellett magyar miséket tartott Liege-ben. 1954-ben Winterslagba került, ahol 4000 bányásznak volt a lelkésze, akik 29 nemzetiségi csoportra oszlottak. Innen járt motorkerékpárral Liege-be, ahol havonta tartott magyar nyelvű misét az ott élő magyar híveknek.

„1956-ban a püspök úr visszarendelt Liege-be, mert novemberben és decemberben megérkeztek a magyar menekültek. Körülbelül hatezren jöttek Belgiumba, és tekintettel a jó kapcsolataimra,

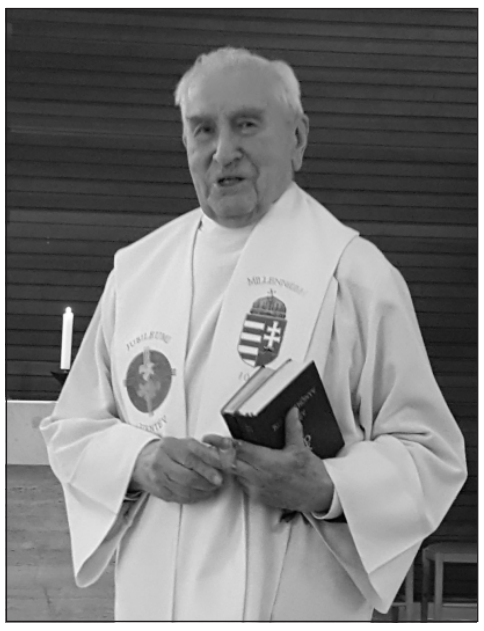

Hét évtizede szolgál a belgiumi magyarok körében

rengeteget tudtam nekik segíteni: lakást szereztem, munkát kerestem, fordításokat végeztem. Így fokozatosan kialakult a lelkészi munka, a lelkészi hivatal. Ekkor már nemcsak papja, hanem az apja, a testvére, a szociális gondozója, a tanácsadója, az orvosa, egyszóval: mindenese lettem az itteni magyaroknak.”

1965-ben átvette a hirtelen elhunyt Lakatos Ferenc atya szolgálatát is a Hasselti Egyházmegyében. 1973-ban ő lett a Benelux államok főlelkésze, majd magára vállalta a hívek szolgálatát Charleroi-ban, Namurban és Luxemburgban. Mintegy húsz éve öt egyházmegyében és kilenc városban tart rendszeresen magyar nyelvű miséket. Hollandiába több száz kilométert utazik misézni vagy temetni, mert ott nincs magyar pap.

„Ez az öt egyházmegye többmilliós gyülekezetet jelent. Sokszor a szertartásokat például francia, flamand vagy vallon nyelven is meg kell tartani. Több olyan eset is adódik, hogy több nyelven tartom a szertartásokat, mert így kérik.”

Sándor atya először 1974-ben látogatott haza. Azóta minden év nyarán Magyarországon is misézik, az utóbbi három évben a Felvidéken is. Sándor atya közvetlen stílusa sokaknak tetszik. A hivatását mindig is missziónak tekintette a külföldön élő magyarok között. Luxemburgban például évtizedekig a református hívek is az ő miséit látogatták, mert akkoriban nem volt református tiszteletes ott.

A Magyar Köztársaság Elnöke 2001. október 23-a alkalmából a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjével tüntette ki Dobai Sándort. 2007-ben az 1956-os Külhoni és Magyarországi Emlékbizottságok díszérmével tüntették ki 80. születésnapja alkalmából.

2017-ben, 90. születésnapjára megkapta a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Pro Ecclesia Hungariae-díját. A kitüntetést a testület nevében Somorjai Ádám OSB adta át július 23-án, Kónyban. A díjjal a püspöki konferencia elismerését fejezi ki azért a szolgálatért, amelyet élete folyamán Dobai Sándor atya a Katolikus Egyházért végzett.

Rózsásné Kubányi Andrea

KÖNYV A PÁPAI MAGYAR INTÉZET TÖRTÉNETÉRŐL

A Pápai Magyar Intézet (PMI) történetét bemutató könyv jelent meg a közelmúltban. Az intézetet 2011 óta vezető Tóth Tamás magyarul és olaszul is kiadott művét Budapesten, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen mutatták be.

Tóth Tamás az MTI-nek elmondta: a Rómában működő PMI-ben olyan felszentelt magyar papok tanulnak ösztöndíjasként, akik valamilyen posztgraduális képzésen vesznek részt, licencia – a teológiai képzésben a doktorit megelőző fokozat – vagy doktori dolgozatukat írják.

A rektor felidézte: a magyar állam 1927-ben vásárolta meg a Via Giulián álló patinás Falconieri-palotát, hogy akadémiát alapítson magyar diákoknak, kutatóknak. A Római Magyar Akadémián négy osztály működött: történeti, művészeti, általános és egyházi kollégium, amely 1940-ben önállósult.

Hozzátette: a leválást az akadémiáról Serédi Jusztinián bíboros, hercegprímás és Luttor Ferenc rektor kezdeményezte, talán megsejtve valamit a következő évek történéseiből. Mindenesetre ettől kezdve a Szentszék lett a PMI legfőbb felügyeleti szerve, és a kommunizmus idején éppen ez mentette meg a bezárástól – mutatott rá Tóth Tamás.

A háború után a Római Magyar Akadémia fokozatosan elvesztette kulturális, tudományos intézet funkcióját, a közösség osztályaként működött és a Rákosi-rezsim hivatalnokai lakták.

Ekkor már a PMI-re sem érkezhettek papok tanulni, de „itt gyűlt össze az egyházi magyar emigráció”. A rektor úgy fogalmazott: „a PMI stratégiailag kemény dió volt a Rákosi-rendszernek, az intézet akadályozta meg, hogy a magyar Egyházat teljesen elszigeteljék Rómától”. Az épületben lakó emigráns papok ugyanis nem voltak hajlandók kiköltözni és tartották a kapcsolatot az otthoniakkal is.

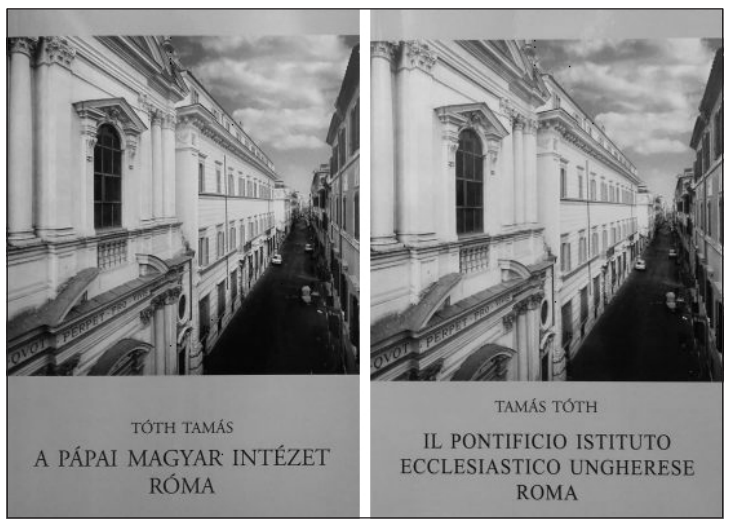

Magyar és olasz nyelven is megjelent a kötet

Kitért arra: a PMI-t természetesen többször is megpróbálták felszámolni, működését ellehetetleníteni. Ortutay Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter 1948 végén egy papírfecnin szólította fel a PMI-t vezető Péterffy Gedeont, hogy számoljon el a korábban kapott ellátmánnyal. Arra, hogy az intézet megszűnt, a szóhasználatból lehetett következtetni, Ortutay Gyula ugyanis Péterffy Gedeont az intézet volt igazgatójaként szólította meg.

A papság azonban továbbra sem volt hajlandó kiköltözni az épületből, így „hidegháború alakult ki a palota földszintjét, első és harmadik emeletét használó hivatalnokok és a másodikon lakó papság között”. Kardos Tibor, az akadémia igazgatója 1949-ben bezáratta az épület kapuját, amelyen ezután csak engedéllyel, látogatóként léphettek volna be a PMI lakói, 1950-ben pedig odáig fajult az ellenségeskedés, hogy teljesen megtiltották a ki-be járást a második emelet lakóinak. A papok ekkor előbb egy ablakon közlekedtek, majd feltörtek egy addig használaton kívüli kertkaput, és felváltva őrizték, nehogy valaki megjavítsa rajta a zárat.

Hozzátette: a közlekedési tilalmak különböző állomásain a papság többször az olasz rendőrségtől kapott segítséget, hogy bejuthasson az épületbe vagy épp elhagyhassa azt.

Az 1956-os forradalom idején a kommunista rendszer palotában tartózkodó hivatalnokai elmentek, a teljes épület feletti felügyeletet az emigráns papok vették át. Ők a forradalom november 4-i leverése után sem voltak hajlandók visszaadni az akadémia épületrészeit, mert a házban időközben diákkollégiumot alakítottak ki a Magyarországról menekülő fiataloknak, akik közül többen Rómában folytatták tanulmányaikat – ismertette a rektor.

A Kádár-kormány 1957 októberében tudta csak visszavenni a palota őt illető részeit, úgy, hogy megfenyegették az olasz államot, ha nem segít nekik ebben, bezáratják a budapesti olasz kulturális intézetet.

Az egyházi és állami intézmény emeletei között ezután sem volt feszültségmentes a kapcsolat. A rektor példaként említette, hogy az akadémia – korábban a kistarcsai internálótáborban dolgozó – gondnoka például a teljes papságot lelövetéssel fenyegette, ha ők is használni merészelik az épületben működő liftet.

Tóth Tamás elmondása szerint a Szentszék és Magyarország 1964-ben kötött megállapodása többé-kevésbé a PMI helyzetét is rendezte. Az intézet élére 1964-ben – a megállapodás értelmében a magyar kormány által is jóváhagyott – rektort neveztek ki, és ismét tanulhattak a PMI-ben Magyarországról érkező papok. A kommunista hatalom azonban ezután is folyamatosan nyomást gyakorolt az intézetre, amelynek a rendszerváltásig vezetői és ösztöndíjasai között is voltak az állambiztonság által beszervezett ügynökök. Az ezt sejtő emigráns papok és az ösztöndíjasok kölcsönös gyanakvással figyelték egymást, ez pedig – a kommunista hatalom szándékának megfelelően – nagyon megnehezítette az intézetben folyó munkát.

A rendszerváltás óta az intézet szabadon működik, a Szentszék és Magyarország közötti, 2013. évi megállapodás rögzíti, hogy a Falconieri-palota második emelete a PMI tulajdona. A PMI fenntartója a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia, protektora a mindenkori magyar prímás.

(mti)

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: http://www.katolikus.hu/miserend

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Miséző helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyarkatolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Az észak-angliai magyar lelkipásztorkodás átmenetileg szünetel. Lelkipásztori ügyekben, kérem, vegyék fel a kapcsolatot a londoni Főlelkészséggel.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Miséző helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor; E-mail: bmke@katolikus.at, http://www. katolikus.at; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leesdorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. http://www.pazmaneum.katolikus.hu

Burgenland/Alsóőr: Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. Miséző helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.45-kor, Felsőőr, vasárnaponként 8.30-kor. Felsőpulya, hó 1. vasárnapján 8.45-kor. Alsópulya, hó 1. és 3. vasárnapján 18/19 órakor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvan.hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órakor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Ft. Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacsi@yahoo.de Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Miséző helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Miséző helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liége/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liége, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Miséző helyek: Liége, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www. magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Henisiusstr. 1., D-86152 Augsburg, tel.: 0049-821/31 66 89 60 vagy 0049-821/31 66 89 61, E-mail: iroda@augmis.de; www.augmis.de, www.augsburgimisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye:

Magyar Katolikus Misszió kápolnája, Nürnberg, Harmoniestraße 28A. Szentmise minden vasárnap délelőtt 11 órakor, a hónap utolsó vasárnapján 16 órakor. A hónap utolsó vasárnapján a szentmise után agapé a helyszínen a hívek adományaiból. A szentmiséket celebrálja: Neu Antal.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzinger-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovácz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; http://www.ungarnzentrum.de

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel: Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/2137-4230, fax: 0049-89/2137-4234. E-mail: Ungarische-Gemeinde. Muenchen @eomuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyék:

Miséző helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: ungarische-mission @bistum-muenster.de,honlap: https://sites.google.com/site/magyarkatolikusmisszio vagy https://www.facebook.com/ungmis

Passaui Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau, honlap: www.magyar-missio-passau.de/

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de http://www.stuttgarti-katolikusok.de, és Ft. Merlás Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: 0049-731/39 96 63 06, mobil: 0049-1575-3701412, e-mail: mtibor1960@gmail.com Miséző helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen- Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttlingen.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaletto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039/06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Miséző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santa Maria del Suffragio (Via Giulia) – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer @gmx.ch; Miséző helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

***

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

MEGVALÓSULT...

(Folytatás az 1. oldalról)

Maga Agostino Casaroli érsek szorgalmazta ezt. Ismételten is a Santo Stefano Rotondo-bazilika melletti kolostor megszerzése volt a cél. Az Intézet átadására kitűzött időpontig azonban nem vezettek eredményre a tárgyalások a Collegium Germanicum et Hungaricum vezetőségével, a kolostor tulajdonosaival. 1964 őszén a magyar emigráns papok mind kiköltöztek a PMI-ből. Ezt az áldozatot szívesen meghozták annak érdekében, hogy az Intézetbe Magyarországról érkezhessenek magyar papok.

És ezután jött a fordulat. Mindszenty bíboros Svájcban élő egykori titkára, Mészáros Tibor közvetítésével egy magyar nemes asszony, Fáy Erzsébet váratlanul levelet írt Zágon Józsefnek és felajánlotta, hogy Oliver Duncan angol lordtól örökölt hagyatékából felépíti a zarándokházat, Mindszenty bíboros álmát, ha rendelkezésére bocsátanak egy erre alkalmas telket. Felgyorsultak az események, levelet levél követett, amelynek eredményeként Zágon József 1965. december 15-én létrehozta a Szent István Alapítványt azért, hogy megvásárolja az 5400 m^2-es telket a Via Casaletto 48. szám alatt a ház céljaira. Egy évvel később, 1966. november 19-én tették le az alapkövet és 1967-re elkészült a kápolna és a ház első üteme. Zágon József mindehhez Mindszenty bíboros hozzájárulását is kikérte Washingtonon keresztül küldött levelében.

1967. augusztus 20-án délelőtt a felszentelésre érkezettek Castelgandolfóban részt vettek a pápai kihallgatáson, utána VI. Pál pápa, aki személyes adományával hozzájárult a megvalósításhoz, fogadta Zágon Józsefet, Apor Gábor volt szentszéki követet, és Fáy Erzsébetet. Délután 18 órakor pedig Carlo Confalioneri, a Püspöki Kongregáció első bíboros prefektusa szentelte fel a kápolna oltárát, amelybe többek között Szent István, Szent Imre és Szent Gellért ereklyéit helyezték el. A világ magyarságát képviselő hat pap koncelebrált. A ház, az alapító okirat szerint, a közel 750 emigráns magyar pap és szerzetes, a kb. 1.500.000 magyar céljaira épült, hogy lelkipásztori centrum, zarándokház, papi kollégium és idős papok otthona legyen.

A nyugati magyar emigráció legjelentősebb alkotása közös összefogásból, sokévi kitartás után készült el, amelyet 1971. október 2-án, a szent őrzőangyalok ünnepén a szeptember 28-án Rómába érkezett Mindszenty József bíboros is meglátogatott.

Hosszú évek után itt találkozhatott először magyar egyházi közösséggel. Látogatása végén a ház emlékkönyvébe pedig ezt írta: A magyar katolikus Egyház megvalósult álma boldogsággal tölt el. Ő volt az, aki az álmot megálmodta és a hozzá hűséges magyar papi emigráció valósította meg, nem akkor és nem ott, ahol a bíboros megálmodta, hanem máshol és máskor. A megvalósult álom ötven éve szolgálja mindazokat, akik ott keresnek szállást római zarándoklatuk alkalmából. Az eltervezett célok közül a ház a zarándokok fogadását valósítja meg. Hosszú évtizedekig kalocsai iskolanővérekre volt bízva a ház vezetése, 2012 óta az Alapítvány kezelésében működik.

A jubileum alkalmából, 2017. augusztus 20-án, vasárnap délelőtt 11 órakor bemutatott szentmisén hálával emlékeztünk meg Mindszenty bíborosról, aki megálmodta a házat. Az Alapítvány létrehozóiról, különösen is Mester Istvánról, akinek ezen a napon van születésének századik évfordulója.

Az alapítvány korábbi elhunyt és élő elnökeiről és tagjairól, Fáy Erzsébetről és az adakozókról, akik között az első Szent Padre Pio atya volt, és Boldog VI. Pál pápáról, valamint mindazokról, akik az elmúlt ötven évben vendégei voltak a háznak. Nemcsak visszatekintünk e jubileum alkalmából, hanem előre is. Nagy öröm, hogy többéves előkészítés után a magyar kormány 2016 végén a magyar katolikus Egyháznak adott támogatásai közé iktatta a Szent István Ház felújítására szánt összeget is, amelyet az Alapítvány a Magyar Katolikus Püspöki Kar közvetítésével kap meg. Ez a céltámogatás lehetővé teszi, hogy ötven év után elkezdődhessen a ház korszerűsítése, a szükséges munkák elvégzése és a ház továbbra is szolgálja azt a célt, amelyet Mindszenty bíboros megálmodott.

Németh László

Megújult a
www.keresztenyelet.hu

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige" – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos" keret	10,00 EUR

Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.
Külön kívánságokat esetenként árazunk.

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:
KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE
H–1075 Budapest, Károly krt. 1.
Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97
Fax: (0036) 1/328 01 98
E-mail: eletunk@keresztenyelet.hu
www.keresztenyelet.hu
*
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző, Vincze András
*
Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USD 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlra US$ 60
BANKSZÁMLÁNK:
Szent Maximilian Kiadó
OTP Banka Slovensko, Komárno
IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696
BIC/SWIFT: OTPVSKBX
*
Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck:
Micropress Kft.
H–3516 Miskolc, Ács u. 12.
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Német püspökök a nukleáris fegyverkezés ellen

„Meg kell szabadítani a világot a nukleáris fegyverek rémisztő nyomásától” – áll a német katolikus püspöki konferencia felhívásában, melyet a Nagaszaki és Hirosima elleni atombomba támadás augusztus 6-i és 9-i évfordulója kapcsán tettek közzé. Heinz-Günther Stobbe, a német püspöki konferencia Iustitia et Pax bizottságának tagja, az „Igazi béke” elnevezésű munkacsoport igazgatója közleményében hangsúlyozta: „A német katolikus egyháznak meg kell mozdulnia annak érdekében, hogy a német szövetségi kormány hagyjon fel jelenlegi álláspontjával, mely óvatosan kerüli ezt a témát. Senki ne áltassa magát, hiszen az atombomba elleni mozgalom ellenzői hatalmasok, kitartóak és óriási tartalékokkal rendelkeznek.” Stobbe szerint szükség van egy széleskörű demokratikus akcióra, hogy legyőzzék ezt az ellenállást. Ebben pedig éppen az Egyháznak nem szabad bátorságát veszíteni.

A marosvásárhelyi katolikus gimnázium védelmében

Jakubinyi érsek is felszólalt *(Fotó: MTI)*

Több ezren tüntettek szeptember 6-án délután Marosvásárhelyen a megszüntetés határára jutott helyi Római Katolikus Gimnázium védelmében. A Római Katolikus Státus Alapítvány által szervezett tüntetésre egész Erdélyből érkeztek résztvevők. Tiltakozó beszédében Jakubinyi György római katolikus érsek bizakodásának adott hangot azért, hogy Románia kormánya, mely elfogadta a római katolikus egyház törvénykönyvét, amely az iskolákat értéknek tekinti, amely elfogadja a megyéspüspök jogát az iskolák létrehozásának a kezdeményezésére, mely elfogadja a szülők jogát a szabad iskolaválasztásra, nem fog elmenni annak a közösségi akaratnak a folyamatos kinyilvánítása mellett, hogy ennek az iskolának működnie kell.

Szentszéki elismerés

Rétvári Bence, az EMMI miniszterhelyettese augusztus 26-án Rómában találkozott Paul Richard Gallagher érsekkel, a Szentszék „külügyminiszterével”. Rétvári Bence részletes tájékoztatást adott Magyarország Hungary Helps programjáról és az üldözött keresztények megsegítése érdekében végzett magyar tevékenységről. A Magyarország segít program lényege, hogy a támogatást az üldözöttek szülőföldjén kell nyújtani, mert ott ugyanaz az összeg sokkal több embernek tud sokkal hatékonyabb segítséget nyújtani. Gallagher külügyminiszter elismerésre méltónak nevezte a programot és jó példának tartotta más országok számára is.

Kórházmisszió Beregszászon

A Karitász kórházmissziós programjának keretében megújult a beregszászi kórház gyermekosztályának fürdőszobája. A Karitász kárpátaljai kórházmissziós programja keretében számos alkalommal segítette már a határon túli egészségügyi intézményeket, és ezáltal az orvosi ellátás javítását. Augusztus végén újabb projekt zárult le: a Beregszászi Járási Kórház Gyermekosztályának fürdőszobáját újították fel a Karitász segítségével. Az elmúlt évben egy vízvezeték állványzat cseréjét támogatta a segélyszervezet, most pedig az osztály fürdőszobájának teljeskörű felújítását. A Beregszászi Járási Kórház vezetősége emléklappal köszönte meg a Karitász eddigi segítségét.

Eltüntette a kereszteket a Lidl

Santorini látképével reklámozza görög termékeket árusító kampányát a Lidl áruházlánc – egy hibával: a tájképen látható ortodox templomok keresztjeit eltüntették. Dominik Duka bíboros, prágai érsek kulturálatlan és barbár cselekedetnek minősítette az eljárást. Nem a prágai érsek az első, aki kritikát fogalmazott meg a manipulált reklámfotóval kapcsolatban: Belgiumban többen is hangot adtak felháborodásuknak, valamint a közösségi médiában is sokan fejezték ki nemtetszésüket. A cég ausztriai üzlethálózatának Facebook-oldalán kért elnézést a keresztek eltávolításáért, és azt ígérte, kapcsolatba lép a görög termékek csomagolásának tervezőivel, hogy felhívják figyelmüket az eljárás sértő voltára.

Gyónás mentőautóban

Az Amerikai Egyesült Államok Louisiana államában egy pap, Michael Champagne mobil gyóntatószékké alakított át egy mentőautót, hogy „másfajta gyógyítást” végezhessen. Champagne atya 2015 novembere óta járja Louisiana útjait a mobil gyóntatószékkel – ahogyan ő nevezi: „a spirituális sürgősségi mentővel”. Az elfüggönyözhető térdeplővel, szenteltvízzel, rózsafüzérekkel, bibliákkal és imakártyákkal felszerelt járművel éttermek és egészségügyi központok parkolóiban vagy helyi fesztiválokon lehet találkozni. Champagne atya azután hozta létre misszióját, hogy Ferenc pápa az irgalmasság évére készülve arról beszélt: a papság legyen aktívabb abban, hogy visszavezessék az embereket az Egyházba.

Magyarok Taizében

Augusztus 16-án volt 12 éve, hogy meggyilkolták Roger testvért, a Taizéi Közösség alapítóját. A franciaországi ökumenikus közösségben állandó a magyar jelenlét, a világ minden részéről érkezők mellett. Van egy magyar család, amely kint él és aktív szerepet vállal a közösség működtetésében. Továbbá van egy magyar testvér, aki a közösség tagjaként él és szolgálja a Roger testvér által megteremtett spiritualitást Taizében. Magyarországról a nyár során minden évben több csoport érkezik, hogy a helyszínen élje át ezt az ökumenikus lelkiséget. □

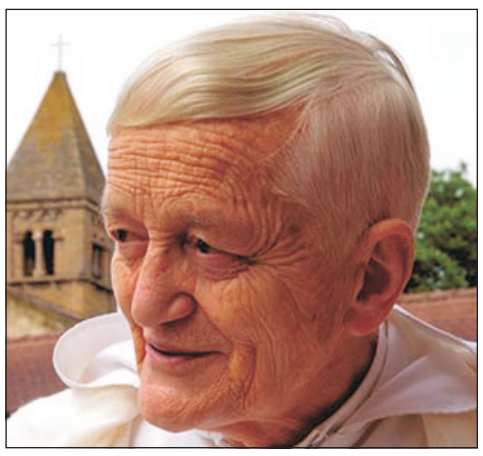

Roger testvérre emlékeztek Taizében

SZENT ISTVÁN REND DÍJBAN RÉSZESÜLT ERDŐ PÉTER BÍBOROS

Példaértékű egyházi szolgálat *(Fotó: MTI)*

Áder János köztársasági elnök Erdő Péter bíboros prímásnak és Vásáry Tamás zongoraművésznek adta át a Szent István Rend díjat augusztus 20-án Budapesten, a Sándor-palotában.

Az államfő a díjátadón elmondott beszédében kiemelte, hogy államalapító Szent István ünnepén azok vehetik át ezt az elismerést, akik megerősítik: emberként és magyarként is mindenkinek küldetése, hogy a maga egyedi teljesítményével, ötleteivel, elszántságával gazdagabbá tegye ezt a világot.

A Magyar Szent István Rend a tehetségeknek, példát mutató tudósoknak, művészeknek, sportolóknak, egyházi és közéleti szereplőknek szóló közös hála legrangosabb kifejezője – fejtette ki Áder János, hozzátéve, hogy a nagyot álmodó, izzó tehetségek nélkül, az örökös fejlődni vágyás, a kreatív megújulás, a kitartó, precíz és céltudatos munka, a minőség kérlelhetetlen érvényesítése és a mindig magasabbra igyekvő szándék nélkül a világ sokkal szürkébb, reménytelenebb hely lenne.

A köztársasági elnök kiemelte: Erdő Péter mindig a nemzet „pótolhatatlan méltóságát” szolgálta, továbbá lelkipásztori és tudományos munkáját is abban a tudatban végzi, hogy az igazság felismerése a továbbadás felelősségével jár, ezért jelent életében a tanítás küldetést az értékek megismerésére és megismertetésére.

Áder János szerint a bíboros lelkipásztori, egyházszervezői és kutatói hivatástudata egyaránt arra figyelmeztet: „helyesen tesszük, ha tekintetünket időről időre az örökkévalóra, a változatlanra irányítjuk, és életünk tengelyébe olyan értékeket állítunk, amelyek megtartanak minket hivatásunkban”. Az államfő példaként említette erre a múlt ismeretét és az elődök tiszteletét, a jog következetes alkalmazását és a szeretet törvényének szem előtt tartását.

„A kereszt nélkül az, amit ma Európának ismerünk, nem is létezhetne” – idézte a köztársasági elnök Erdő Péter korábbi kijelentését, aláhúzva, hívőknek és nem hívőknek közös a felelőssége, hogy Európát és benne Szent István Magyarországát a maga egyediségében megőrizze, továbbá a kölcsönös megbecsülés, a felebaráti szeretetet, a tisztesség, az igazságosság, az emberi méltóság értékeit érvényre juttassa.

A köztársasági elnök a miniszterelnök előterjesztésére adományozza Magyarország legmagasabb rangú kitüntetését. Az ünnepségen ismertetett kitüntetési határozatok alapján Erdő Péter a Magyar Szent István Rend kitüntetést példaértékű egyházi szolgálata, a családok védelmében tanúsított következetes kiállása, nemzetközi szinten is kiemelkedő teológiai egyházjogi tudományos munkája elismeréseként vehette át, míg Vásáry Tamás kimagasló zongorajátékáért és karmesteri munkájáért érdemelte ki, amellyel egyedülálló módon gazdagította és népszerűsítette a magyar zeneművészetet.

(MTI)

MAGYAR KÁPOLNA SZICÍLIÁBAN

Simicskó István honvédelmi miniszter felavatta és koszorút helyezett el az első világháborúban, Szicíliában lévő hadifogolytáborban elhunyt magyar honvédek emlékére emelt, és nemrégiben felújított magyar kápolnánál június 20-án Vittoriában.

Simicskó István köszönetét fejezte ki azért a munkáért és támogatásért, amivel segítettek és segítenek az első világháborúban, Szicíliában elhunyt magyar katonáink emlékét méltó módon megőrizni. A magyar–olasz barátság egyik jele, hogy azoknak a fiumei olaszoknak a leszármazottai, akiket Magyarországon őriztek, minden évben elzarándokolnak Sülysápra, s megkoszorúzzák apáik emlékművét. Ugyanígy minden év novemberében a szicíliai Vittoria városának temetőjében található kápolnánál, amely a Szicíliában lévő hadifogolytáborokban elhunyt katonák csontjait őrzi, megemlékezünk közös történelmünkről. A barátságnak csodálatos ereje van: az emlékezés újabb lehetőségeket ad számunkra arra, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz, hogy jobban megismerjük egymást, s együtt dolgozzunk a közös Európáért.

A vittoriai magyar kápolna felújítása a Honvédelmi Minisztérium, a Hadtörténeti Intézet és Múzeum, valamint Mátészalka – mint Vittoria város testvérvárosa – közös finanszírozásában valósult meg.

Honvedelem.hu

SZENT ISTVÁN-EREKLYÉT KAPOTT KÉT FELVIDÉKI TEMPLOM

Szent István király ereklyéit ajándékozta Erdő Péter bíboros a kassai főegyházmegye két templomának. Az ereklyéket Bernard Bober kassai érsek kérte Báska és Laborcmező Szent István-templomai számára – tájékoztatott Gábor Bertalan szepsi esperes, plébános.

Az ereklyéket Martin Uhál’, a Rózsahegyi Katolikus Egyetem docense vette át Esztergomban és hozta el Báskára, ahol augusztus 20-án, a búcsúi szentmise keretében tartották meg az átvételi ünnepséget. Külön emelte az ünnep jelentőségét, hogy a felvidéki település első írásos említése idén 770 éve keletkezett.

A hálaadó szentmisét Bernard Bober kassai érsek-metropolita mutatta be, melynek kezdetén nagy tisztelettel helyezte ki Szent István ereklyéit.

A szentek összekötnek, mert olyan elévülhetetlen értékeket alkottak, amelyeknek máig ható üzenetük van – fogalmazott homíliájában az érsek. – Szent István király mint államférfi, családfő, hitvestárs és Mária-tisztelő minden idők keresztényeinek példát mutat.

A másik ereklye Laborcmezőre került. A település hívei idén ünneplik Szent István-templomuk felszentelésének 180. évfordulóját: a jubileum alkalmából Bernard Bober érsek, a település szülötte vitte haza és helyezte el szülőfaluja templomában az ereklyét.

Romkat.sk